

handling, kun med den Afvigelse, at vi have forhøjet Summen 7,000 Rd. til 9,000 Rd., idet Landssthingsudvalget har forment, at en saadan Forhøielse maa anses nødvendig. Forslaget under Nr. 3 gaar ud paa at nøies med at indskyde en saadan Bestemmelse i § 9, men forøvrigt at lade denne Paragraf være uforandret, og Følgen af Vedtagelsen af Forslaget under Nr. 3 vil altsaa være den, at den nuværende Minister, som jo bestemt har udtalt sig imod Examenstkommisjoner som ogsaa enhver følgende Minister, der staar paa samme Standpunkt, vil igjennem denne Lov have en Bevilling til faste Censorer; men Følgen vil tillige være den, at ogsaa en anden Minister, som muligens maatte staa paa et andet, Folkethingets hidtilværende Standpunkt, med andre Ord, maatte formene, at han baade kan og bør gennemføre en Bestemmelse om Examenstkommisjoner, vil komme til at staa paa samme Fod, idet nemlig ogsaa han vil i Loven have den Bevilling, som han ikke kan undvære, naar han skal gennemføre sin Anskuelse. Jeg har deltaget i at stille begge disse Forslag, idet min Stilling til dette Spørgsmaal er den, at jeg ligeoverfor den Modstand, der er reist af den nuværende høitagtede Kultusminister, og ligeoverfor den Modstand, der er vist af Landstinget — en Modstand, som for dette Things Vedkommende jo dog ikke er større, end at det nuværende Mæglingsforslag under Nr. 3 kun faldt imod et Dvertal af 3 Stemmer, medens det var indstillet af hele Landssthingsudvalget med Undtagelse af eet Medlem — maa sige, at, naar man vil tage dette Forslag Nr. 3 som et Forligsforslag, og Loven derved vil kunne undgaa at komme i et Fællesudvalg, saa er jeg villig til at opgive mit principale Forslag Nr. 2 og at nøies med det foreløbig som subsidært opstillede Forslag, og i saa Henseende have to ærede Medlemmer af Udvalget sluttet sig til mig. Derimod tror jeg rigtig nok, at hvis man ikke i denne Henseende kan opnåa en saadan Tilslutning af den høitagtede Minister, at man kan vente at undgaa at faa Loven i Fællesudvalg, saa er det rigtigt, at man med Hensyn til dette Spørgsmaal fastholder det Standpunkt, som i sin

Tid blev vedtaget her i Thinget med temmelig stort Flertal. Forskjellen mellem disse to Forslag er altsaa i Korthed den, at det første er Folkethingets oprindelige Standpunkt, og det andet er et Mæglingsstandpunkt, som har været fremme i Landstinget.

Resten af Vædringsforslagene, nemlig Forslagene til §§ 13, 14 og 15, angaa det tredje Punkt, om hvilket der har vist sig Meningsforskjel mellem de to Things, nemlig Seminarierne. Som de ærede Medlemmer ville erindre, vedtog Folkethinget, at et af Seminarierne i det nordlige Syssland skulde nedlægges, hvorimod Landstinget har vedtaget, at Seminariernes Tal og Stilling i Et og Alt skal forblive uforandret som foreslaaget i Ministeriets oprindelige Forslag. Hertil er der nu stillet forskjellige Vædringsforslag. Forslagene under Nr. 4 og 6 gaa ud paa at indsætte de Bestemmelser, som bleve vedtagne her ved 2den Behandling, altsaa ligefrem paa at indsætte en Bestemmelse om, at det ene Seminarium skal nedlægges, og at Lærerne ved de tilbageblivende 4 Seminarier alle tilsammen skulle lønnes gjennem en Medhjælpssum. Forslagene under Nr. 5, 7 og 8 ere derimod udgaaede fra et Mæglingsstandpunkt — om jeg maa bruge dette Udtryk — idet de nemlig tilføjte, at man ikke i denne Lønningslov aldeles bestemt udtaler, at der skal nedlægges et Seminarium, men at man nøies med her i Loven at fastslaa de 4 Seminarier, som Alle ere enige om at beholde, hvorimod man kun lader det femte blive staaende, saalænge som Midlerne dertil bevilges paa Finantsloven. Jeg skal nu gjerne tilstaa, at jeg ikke anser Realiteten i disse 2 Forslag for at være saa overordentlig stor, idet jeg er tilbøielig til at antage, at, naar man idag tager den Bestemmelse kun at vedligeholde 4 Seminarier, saa vil man ogsaa senere komme dertil, at Bevillingen til det femte Seminarium ikke bliver givet paa Finantsloven undtagen for en meget begrændset Tid, eller med andre Ord, at der ligefrem adaaere vil blive stillet Forslag om, at dette skal nedlægges. Forslagene under Nr. 7 og 8 ere forskjellige i den Henseende, at, medens Forslaget under Nr. 8 gaar ud paa at give et Slags Beder-